

Jak se vzepřít d'áblu

- *mluví* Dan Mohler

Dan Mohler - How to Resist the Devil

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **03**) © 2015 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International
Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci 4.0 Mezinárodní

Dan Mohler - Jak se vzepřít d'áblu

[[Část z nějaké Power & Love konference, asi r. 2012]]

Stali jsme se velmi vědomí d'ábla a hodně o něm mluvíme. Opravdu. Mluvíme, co d'ábel, d'ábel tohle, d'ábel tamto, to byl d'ábel... Pokud bychom strávili polovinu času mluvením o Ježíši a o tom, co udělal On, tak by se stala úžasná proměna. Úžasná... Protože to by bylo křesťanství zaměřené na řešení a vítězství. Není to o problému, my nehasíme problémy. Nejsme povoláni hasit problémy. Není to o tom, co mi d'ábel říká. On je lhář, co na tom záleží? No ale d'ábel mi říká... - No a co? D'ábel je lhář! Otočte to a víte, na čem jste. Lidé říkají: "Modli se za mě, d'ábel mi říkal věci..." - Lidi, měli byste být nadšení, je to lhář, obraťte to! Pokud říká, že to nikdy nezvládnete, tak to určitě zvládnete! Proč vůbec dovolíte, aby to vámi pohnulo? Proč potřebujete modlitbu? Nepotřebujete, aby se za vás někdo modlil! Potřebujete věřit víře!

D'áble říká: "Nikdy to nezvládneš, nikdy to nezvládneš..." A my se toho chytíme: "Můj Bože, nikdy to nezvládnou, nikdy to nezvládnou..." A pak voláme kamarádovi: "Modlil by ses za mě? Cítím, že to nikdy nezvládnou..." Kamarád se modlí: "Lámu tě, d'áble, a svazuji tě, abys takto nemluvil k mému bratrovi a přikazuji ti, abys k němu již nikdy nemluvil..." Zavěsí telefon a d'ábel říká: "Nikdy to nezvládneš." Modlitba nic nezmění, musíte nahradit lež Pravdou. Zbraně vašeho boje jsou mocné k boření pevností! Pevnosti jsou věci usazené v mysli, kterým věříme. A zbraně vašeho boje jsou mocné k jejich boření. To znamená uvádět každou myšlenku, která se pozvedá proti poznání Boha, do zajetí a poslušnosti Kristu, protože v Kristu je Pravda. Takže pokud slyšíte: "To nikdy nezvládneš, nikdy to nezvládneš..." Tak hádejte, co uděláte? Reagujete: "Otče, tolik Ti děkuji, že Tvůj Duch je ve mně a mám Tvoji přízeň. A děkuji Ti, Otče, že moje nohy jsou připravené běžet k cíli, a že spolu nás už nic nemůže zastavit. Pán je můj zastávce, co by mi člověk mohl udělat? Pokud je Bůh se mnou, kdo může být proti mně? Bože, sice nevidím, jak se dostanu k cíli, ale vím, že můj život má cíl a smysl a zanecháme odkaz, který bude mluvit navždy a nic teď už nás nezastaví. Jsem navěky povzbuzený a děkuji Ti za milost v mém životě!"

A d'ábel: "šepty, šepety..." - "šepty, šepety..." A tím vás více motivuje přicházet k Božímu trůnu. Anebo mu budete naslouchat a budete podvedeni, a budete potřebovat povzbuzení, přitom Ježíš vás už povzbudil. V tomto případě vede k vítězství jedině víra. Víra - to, že věříte Bohu. Lidé říkají: "No já prostě nevím..." D'ábel říká: "Bůh tě nemiluje, udělal jsi tolik špatných věcí, jak by tě Bůh mohl vůbec milovat? Tolik věcí jsi zkazil, jak by tě mohl milovat?" - Ale Bůh již poslal svého Syna, Ježíš již zemřel na kříži! Bůh již řekl "Miluji Tě!" skrze kříž. Již řekl "Miluji Tě" skrze vzkříšení, nanebevstoupení a obětování své krve za vás. Bůh již mluvil skrze svého Syna: "Miluji Tě!!" - a spravedliví budou žít z víry! Proč se dáváme lacino, když jsme byli vykoupeni za takovou cenu?

D'ábel říká: "Ale Bůh tě nemůže milovat, to nemůže být pravda. Kdyby tě miloval, tak by se nestalo tohle, tamto by nedopadlo špatně a kdyby tě Bůh opravdu miloval, tak by tohle takto nevypadalo,... šepety, šepety, šepety..." - Jak cokoliv z toho souvisí s Boží Láskou? Vyjádřením a měřítkem Boží Lásky je Kříž! Tečka. A vy máte být zakořenění a upevnění skrze tu Pravdu, jedinou Pravdu a to zničí všechno - a nic ve vašem srdci a duši už nad vámi nikdy nebude mít navrch. A potom jste upevnění ve víře, zakořenění v Lásce, víra pracuje skrze Lásku a nikdo vám ji už nikdy nevymluví. Bylo by mi ukradené, pokud by se d'ábel ke mně snažil neustále mluvit. Udělal by ze mě jenom člověka šíleného z Evangelia. A cítím, že k tomu směřuji a to ani neslyším jeho hlas. D'ábel ke mně už ani nemluví, jak to dělal na začátku.

Měsíce jsem slyšel ve své hlavě sprostá slova. Byl jsem 3 měsíce spasený a ty slova byly nemilosrdné, násilné, hrubé, sprosté. - Byl to padlý, lživý duch - d'ábel. Useknutá suchá větev, která míří do záhuby. Snaží se někým být a získat pozornost, snaží se, abych se na něj zaměřil a zabýval se ním a dal mu moc, přestože je rozdrčený. Já se s ním ani nebavím, d'ábel není hoden mého času. Nikdy se s ním nebavím. Moc rád ho ignoruji. Žiji v jiné sféře, nebudu s ním mluvit. Já se

poddávám Bohu a jak se poddám Bohu, tak tím mu úplně odporuji a ďábel musí utéct. A pokud se zase ukáže, tak mě najde poddaného Bohu takže mu tím odporuji a musí zase utéct. Zase se ukáže a já jsem stále poddaný Bohu a ďábel musí zase utéct, protože mu tím odporuji. A pak najednou vím, že jsem Jeho ovce a znám jeho hlas, a už nikdy nebudu následovat cizí hlas. Proč? Protože v této jasné identitě ten cizincův hlas zní úplně cize. Zkuste mi namluvit, že mě Bůh nemiluje. Haha. Rozumíte?

Zkuste mi namluvit, že jsem bezcenný, teď, když jsem uviděl Evangelium. Zkuste mi namluvit, že to nikdy nezvládnou. - Proměnili byste mě v kázací stroj. Moje srdce povstane, a budu vyhlašovat a chválit Boha a Bůh bude manifestovat svoji slávu v mém životě. Byly mi 3 měsíce v Pánu a měl jsem v hlavě slova, které jsem neřikal ani před obrácením. Hltám Boží Slovo, hledám Boha... Když jsem byl sám zavřený v ložnici, tak jsem otáčel hodiny ke zdi, abych neměl důvod odejít dřív, než byl čas. A to jsem měl práci, rodinu a vše mělo řád a správnou prioritu, ale nechtěl jsem být rušen. Pokud jsem měl čas být s Ním, tak jsem chtěl. Takže jsem všechno vypnul a hledal Ho na skrytém místě. A na tom místě začnete děsit nepřítel, protože si začne říkat: "Můj Bože, on není jen vyznávající křesťan, je vydaný, položil svůj život, může zjistit pravdu a jednoho dne by mohl vidět, co já vím. Měl bych ho radši podvést. Měl bych si ho radši podat, něco mu radši namluvím. Dřív jsem ho vlastnil a teď jsem ho ztratil, zamiloval se do Ježíše, podíval se do jeho milujících očí a zamiloval se, ale to změníme." - A najednou se mi v mysli začaly objevovat sprosté slova, které byly namířené vůči Pánu a spousta k Duchu Svatému.

A já jsem nevěděl nic o Písmech o rouhání se proti Duchu Svatému a podobně. Ale ďábel ví, že na ně v Písmu brzy narazím, protože hltám Slovo, a pak si pomyslím: "Můj Bože, já jsem to udělal." - To je šílené. Takže slyším to klení a zjistil jsem, že se to děje spoustě lidí. Ještě jsem se nikdy v církvi při kázání nezeptal: "Kolik lidí zde slyšelo ve své mysli věci, které jste si přáli neslyšet a byly namířené proti Pánu?" Zvedněte ruce. Wow. Není ďábel šmejda? Víte, o co mu jde? Chce, abyste pochybovali o svém srdci. Chce, abyste si mysleli, že všechno co si myslíte a vše, co se vám objeví v hlavě - že to jsou vaše myšlenky. Kdo si někdy myslel něco, co ho trápilo? To nebyla vaše myšlenka! Ta vám byla podsunuta. Byla to lež, která se vám snažila vzít vaši identitu a prodat vás lacino. Lež, která se snažila dostat zvenku dovnitř - byla to stará žádost, touha, myšlenka... Kdo z vás měl někdy vzpomínku z minulosti, která vás pobouřila a přáli jste si, abyste si na ni nevzpomněli? - A sledujte - nemusíte teď zvedat ruce, protože by jich byla spousta - a kdo jste pak hledali pomoc, abyste od toho byli svobodní, protože jste cítili, jako by to bylo stále ve vás? Je to venku a snaží se to dostat zpět do vás a jakmile přijmete, že takoví jste, tak tím tomu dáte prostor. - Ale víra tyhle věci zastaví.

Pokud to vaše srdce nechce, pak to není z vás. Pokud vám to vadí, pak to není z vás. Pokud si přejete, abyste to neviděli, tak co na tom, že jste to viděli - protože si přejete, abyste to neviděli. Takže když to uvidíte, tak to je základ k radosti z vaší svobody a proměny života. A jakmile uvidíte ten obraz, tu vzpomínku, tak se nezabýváte ani tou vzpomínkou ani ďáblem, ale řeknete: "Bože, jsi úžasný! Navždy jsi změnil můj život! Nikdy nebudu stejný. Vzal jsi mě a očistil, a skryl jsi mě do svatosti a již nejsem, kdo jsem býval, jsem úplně nový a miluji Tě! A ten obrázek vám tam stále bliká a vy reagujete: "Otče, děkuji Ti, že můj život je natolik změněný, že jsem a budu ..." - a začnete prorokovat. Proč? Protože víte ve svém srdci, že to není z vás, že to skončilo, že je to pod krví, že to je už pryč a ďábel je lhář.

Proč musíte ďábla napomínat? Proč byste s ním museli bojovat? Proč se dáváte lacino a prosíte o modlitbu, pomoc, mazání olejem, když stačí zvednout ruce a děkovat Bohu, že jste jiní? Tohle je skutečné a děje se to mnoha lidem... - viděli jste, kolik rukou bylo nahoře, že slyšeli klení vůči Pánu? A to jsme církve! Jsme Jeho nevěsta! Myslíte, že ho chceme proklínat? Myslíte, že je to v našich srdcích? Ale ďáblu by se hodilo, kdyby vás dostal do skrytého odsouzení, do utajeného strachu, kdy se budete ptát a pochybovat, myslet si "jsem špinavý" a když se pak budete dívat

do zrcadla, abyste si nebyli jistí tím, co vidíte. Slyšel jsem ty věci a bylo to neuvěřitelné, byl to d'áblův útok a přitom služebníci a lidé si myslí: "Máš d'ábla, potřebuješ osvobození. Jsi jen napůl spasený. Je tam něco, co nevypadlo a někde se to schovává..." - To není pravda! To je špatně! Je to venku a snaží se to dostat dovnitř! Moje srdce to nechce slyšet, moje srdce si to neužívá. - Nepochází to tedy ze mě!

Takže jsem seděl na posteli... A upřímně - nemyslím to špatně, ale jsem rád, že jsem o tom nikomu neřekl a nikoho se nezeptal: "Co mám dělat?", protože bych dostal 20 odpovědí. Ale já jsem se zeptal Ducha Svatého. Řekl jsem: "Duchu Svatý, tohle mě tak rmoutí a trápí, nevím, co se děje v mé hlavě, slyším ty věci, ale nesmýšlím o Tobě tak, necítím to takhle. On odpověděl: "Já vím!" A já říkám: "A proč to tedy slyším? Co s tím mám dělat?" On řekl: "Dane, to není problém, vím, že o mně takto nesmýšlíš. Takže pokaždé, když to uslyšíš, tak mi řekni, co ke mně cítíš." - Není snad génius? Takže Duch Svatý není z d'ábla rozhozený a neříká: "Musíme se ho zbavit, bratře!" Proč d'áblu dáváte takovou pozornost? To ho hladíte a dáváte mu pocit, že je důležitý. Ignoroval vás někdy někdo? Hráli jste si někdy v dětství na to, že tam nejste? "Slyšel jsi něco?" "Ne..." - "No tak děcka, já jsem tady!" [pískání] "Ne, nic neslyším..." Co to lidem dělá? Vytáčí je to! Představuji si d'ábla: "Ňa Ňa Ňa Ňa..." "Ňa Ňa Ňa Ňa..." "Blé..." "Hů..." A já ho nevidím a neslyším. To miluji. To zní jako "poddejte se Bohu, vzepřete se d'áblu a uteče od vás." - D'ábel si pak řekne: "Asi to půjdu zkusit na někoho více důvěřivého." - Přesně to d'ábel dělá.

Hledá jako lev řvoucí, hledá mezi lidmi ty, které by mohl pohltit. Hledá ty, kdo mu věří, kdo přijímají to, co říká, hledá lidi, kteří nejsou zakořeněni a upevněni v Lásce a nerozumí víře. Hledá zranitelnost, slabost, cíle, neustále se snaží krást, zabíjet a ničit. Takže najde hladového a zapáleného křesťana a říká si: "Zastavím ho, bude si myslet, že se rouhá proti Duchu Svatému, a že je vyvržen, ztratí spasení, odpadne a temnota naplní jeho duši." No, tak to se tedy v mém případě nestalo... Odpověď Ducha Svatého se mi moc líbila. Bůh nikdy neumlčel d'ábla. Seděl a nechal ho mluvit jako idiota. Nechal ho, aby žvanil a žvanil a Bůh si užíval pohled na Svého syna, jak stojí ve víře. A využil d'áblůvu lež, aby ve mně zbudoval něco neocenitelného - obecnství s Duchem Svatým. Je to paradox a je to Boží moudrost.

Pokaždé, když jsem slyšel ten hlas, tak jsem řekl: "Duchu Svatý, miluji Tě, jsi úžasný, jsi můj nejlepší přítel. Ty mě vedeš ke Kristu v Pravdě, zjevuješ mi všechny věci, přinášíš slávu mému Bohu. Ty jsi Boží moudrost a můj nejlepší přítel." A někdy během toho důvěrného momentu jsem slyšel: "Kecy, kecy, kecy..." - A pokračuji: "A Duchu Svatý, věřím Ti a dávám Ti celé své srdce. Ty jsi můj pomocník. Ty jsi Pán a kde je Pánův Duch, tam je svoboda!" A d'ábel našeptává: "Kecy, kecy, kecy..." - A já pokračuji: "A moc si Tě cením..."

Tohle trvalo - dávejte pozor, protože zde klopytáme, protože měříme čas. Pokud si nedáme pozor, tak sledujeme čas a jsme intelektuální lidé. Záleží nám na názorech, lidském rozumu a lidské moudrosti. A nám se přitom stal moudrostí Ježíš Kristus! Po třech dnech si říkáme: "Člověče, tohle nefunguje..." - Ale to není metoda, jak přestat slyšet hlasy, je to proces, ve kterém rosteme v Bohu. Nesouvisí to s tím, že slyším ten hlas. Je mi ukradený, i kdybych ho slyšel celý den. Vůbec mě nezajímá, protože to není pravda a jen by mě takový hlas provokoval k Pravdě. Moje srdce takové není, takže mně to ve skutečnosti ukazuje, jak jsem posvěcený a oddělený od té lži.

My to d'áblu tolik ulehčujeme. Myslíme si: "Pokud to je stále v mé mysli, tak to je už divné, už mě to nebaví, kdy už to Bůh zastaví? Já jsem myslel, že mě miluje. Nesnáším to, nelíbí se mi to..." A d'ábel na to říká: "Skvěle! Bla, bla, bla..." To se stává. A my pak víc voláme, víc si stěžujeme, děláme povyk, pochybujeme a víc prohráváme. Takže ten hlas pokračoval a pokračoval a pamatují si, že to trvalo měsíce. Mysleli byste si, že toho d'ábel po nějaké době nechá. Ale on nepřestal žvanit. Jednou, ani nevím, kdy to bylo, ale mohlo to být tak za 6 měsíců - říkáte si: "Cože?" Ale mně to bylo jedno. Víte, my si po měsíci říkáme: "Asi jsem tehdy neslyšel Boha, protože stále slyším ten hlas, musím něco udělat, potřebuji modlitbu, osvobození, musím mít v sobě d'ábla." - Když tohle

uděláte, tak zahodíte svoji identitu a všechno, co se budovalo, je zničeno. Kvůli zkušenosti zahazujete to, kdo jste, namísto abyste věřili Pravdě.

Hlas přestal a já jsem si po nějaké době uvědomil, že ani nevím, kdy jsem ten hlas slyšel naposled. Ale hádejte, co jsem měl? Sledujte. - Měl jsem v 9 měsících v Pánu obecenství a intimitu, kterou bych nikdy neměl, kdyby nebylo toho hlasu. PLESK, ďáble!! A ani jednou jsem k ďáblu nemluvil. Rozumíte tomu? Měl jsem intimitu s Duchem Svatým a v 9ti měsících v Pánu jsem byl zván, abych mluvil v církvích. Viděl jsem víc uzdravených lidí, než můžu spočítat. A slyšel jsem přitom klení ve své hlavě. Ale moje srdce bylo svobodné. Slyšíte? Sledujte. Boží moudrost je úžasná - měl jsem vztah, který nevím, zda bych měl, kdyby mě ty hlasy neprovokovaly v Pravdě. Takže se to ďáblu nakonec nevyplatilo, co? Ale on je zvyklý, že lidé začnou rozumovat, spoléhají na intelekt, analyzují, zabývají se sebou, zaměří se na sebe... Jako: "Už mě nebaví ty hlasy, potřebuji pomoc, tohle nefunguje..." - Ale Bůh přitom zůstal stejný, miluje vás, a vy nechcete slyšet ty hlasy, takže to nevychází z vašeho srdce. Proč byste dávali ďáblu moc?

Takže pokud jste někdy slyšeli ty hlasy, tak no a co? Je to jen další lež. Takže jen děkujte Duchu Svatému, že je ve vašem životě... Pokud tím zde někdo procházel až dodnes, tak to obraťte a nechte to pracovat proti strategii pekla. Rozumíte?